

TÍÐARGREINTórbjørn
JacobsenJóannes
EidesgaardHans Pauli
StrømHergeir
NielsenJógvan
SundsteinEdmund
Joensen

Tórbjørn Jacobsen
fyrirverandi landsstýrismaður og
løgtingsmaður fyri Tjóðveldi

Parlamentariskur sinadráttur

Hann stingur leggirnar undan rekkjuvåðini, út um stokkin á lokrekkjuni, rembir sær og ruggar hóvliga við yvirkroppinum kínandi knøini við stríðsfúsu lógvunum, ímeðan restirnar av tunga náttarsvøvninum mjúkliga guva burtur úr knokkinum. Eftir eina breyðflís við putursukri og nakrar súrligar skeiðir av jogurt, snøggar hann sær Lenin-moustach'ina við skúmi og knívi og pussar skallan við rútapussi frá Ajax. Kimiliga letur hann smidligu fingrarnar taka habittin av akslitrænum. Hvíta skjúrtan er strokin av einslistum, serliga flippurnar, og fyri at onki skal koma óvart á hann, sum dagurin fer at líða, knýtir hann dupultan slipsaknútt undir øsini, innanvert barkakýlið. Hann skelvir ikki á hondunum, maðurin er avkláraður, um ein tíma fer hann at gera bart, fer at gera eksistentiella vambakastið, at taka parlamentarismuni valdið aftur frá landsstýri og øðrum uttants áhugamálum.

Íbivreiðuni, akandi norður til smoguna ímillum Lokka- og Lítlafelli, og haðani suður í lógar-smiðjuna á Vaglinum, bráðpannan, har sjónarmiðini bresta saman, fyri síðani at verða kókað niður í tað frægasta fyri fólkið, ið hevur valt tey 33, sum manna Føroya Løgting, brettist ryggurin alt meira afturav, nakkin tekur nú í nakkapúturnar, her er ongin ivi longur, burturav fleiri hundrad túsund tonsum av uppsjóvarfiski, makreli og sild, skal ein partur seljast á uppboðssølu, fyri at fólkið um ikki annað kann fáa ein bita burturav sínum egnum.

Tingbólkurin hjá Sambandsflokkinum hevur jú tikið eina prinsippiella støðu til málið, og tá ið hann kvøldið fyri ringdi til tingmenn úr øðrum flokkum og spurdi teir, hvussu teimum dæmði

nevndaráliði hann las upp fyri teimum ígjøgnum máltráðin, og allir mundu svímað av positiviteti, tá var ryggdekningurin í lagi. Her var ongin ivi, í minsta lagi 20 túsund tons av makreli og 10 túsund tons av sild skuldu seljast á einum marknaði í summar. Hann heldur kortunum tætt at kroppinum, tá ið tingfundurin byrjar, ongin orsök er til at kveikja ávaringarlampurnar hjá útinnandi valdinum og serstakliga ikki hjá apologetum kapitalsins heldur enn fólksins, fólkaflaksmonnunum, nú kvettið til frama fyri fólksins áhugamál skal fremjast. Miðvikudagur er og 8. mai.

Dagin fyri valdi hann at fella uppskot um hetta sama, framlagt av Pálvi á Reynatúgvu og Akseli Vilhelmssyni, tað ræður um at vera snildari enn onkur annar, taktikkur skal til í hesum fora, sum rýkur reyst av intelligensi, men í dag skuldi annar lútur

brúkast: Revolutionera broyting hansara um uppboðssølu, í mun til uppskotið um býti av makreli og sild hjá danska politistinum av Økrum, fór at vera lagt fram um einar tveir tímar. Spenningurin økist, tað sum fleiri enn ein vita um í Føroyum, tað eru øll vitandi um eftir lítari løtu, ella sum Astrup skuldi taka til á sinni, confidentiellu avgerðirnar tiknar á landsstýrisfundi ein fyrrapart, tað tosa bumsarnir um í Steinatúni á miðdegi. Gjarðarnar hildu ikki bókningini, tað lak út ímillum rivjabeinini, tutlið hvestist ímillum tey, ið eitast skulu vera fólksins umboðandi vald, - og nú gjørdur korridorkónvoyararnir sína entré. Hetta hoyra vit meira um seinri.

Tribýtta valdið hjá Montesquieu frá fyrra helmingi av 17 hundrad talinum, kemur upp í sjóvarmálan viðhvørt, serliga millum politikarar og fólk sum hava serligan áhuga fyri samfelagnum. Sum flest øll vita, snýr tað seg um skákingina ímillum völdini, - hitt lóggevandi, útinnandi og dømandi valdið. Ein skylda hjá teimum fólkaavaldum er at tryggja, at lóggevandi valdið ikki smokkar niðuri ímillum, - at javnvágirnar ikki skeiklast. Statsliga dereguleringin hesi seinastu árin í vesturheiminum hevur gjørt tað meiri ásynligt, at ástøðin hjá fraklendinginum ikki er tøtt longur. Eitt vald, sum

hevur vaksið seg alt størri í mong ár er peningavaldið, og sjónligt er, at hendan kynsleysa megin fer ígjøgnum rimarnar allar staðir, um hon ikki fer ígjøgnum heilt. Tað man fíggjar- og búskaparkreppan í 2008 vera mesta ábendingin um. Politikararnir hava deregulerað, ímeðan kapitalurin sníkjandi setir seg á tað, sum er eftir av politisku

Serligu áhugamálini eiga sínar egnu tingmenn, ið eru sponsoreraðir úr høvdi í reyv, og sum verja hesi serligu áhugamál við hond og fót (oftast snýr tað seg um monopolstøðuna í fiskivinnuni), og teir fara ongantið at taka undir við eini grundlóg, sum er skrivað av fólkinum til fólkið. Teir vilja hava eina grundlóg, sum

Demokratiið søkkur, – ella er tað onkursvegna neyðtikið av serligum áhugamálum

skipanini. Eisini á tey, sum fólkið helt seg hava valt til at tæna sínum áhugamálum.

Íslendski rithøvundurin Hallgrímur Helgason, í uppskoti til Norðurlandsku bókmentavirðislønina í ár, skrivaði nú um dagarnar eina grein um viðurskiptini hjá grannum okkara í útnorði, hann sigur soleiðis frá: “Vit royna at skipa eina nýggja grundlóg, nýggjar skipanir til hetta vitleysa landið, eftir at skipanin fullkomuliga stakk sundur í 2008. Men eftir ein tjóðfund, tvær fólkakvøður, eina grundlógarnavnd og øgilt orðaskifti í samfull tvey ár í okkara guðsjammurliga Altingi, er andstøðan andvegis hesum framhaldandi rættiliga sterk.

er skrivað av lögfrøðingum til aðrar lögfrøðingar (teirra egnu lögfrøðingar).«

Tað kann nú vera, at vit áttu at farið undir eitt orðaskifti um hetta sama, undir yvirskriftini: Hvør ræður í Føroyum? Ivaleyst eru hugsanirnar mangar um hetta, men alt bendir á, at støðan er lítið mætari her í landinum enn eitt nú í Íslandi. Demokratiið søkkur, - ella er tað onkursvegna neyðtikið av serligum áhugamálum. Og viljaleysir lata politikarar seg tøla av einum alt meira miðsavnaðum valdi, peningavaldi, ið liggur uttan fyri tað, sum vit vanliga hava fatað sum part av demokratisku

Eftir eina breyðflís við putursukri og nakrar súrligar skeiðir av jogurt, snøggar hann sær Lenin-moustach'ina við skúmi og knívi og pussar skallan við rútapussi frá Ajax